

Gál Csaba Sándor

KOROM

kilenc kéményű ház
koszos ablakai
hályogos szemek
nézik az utcát
közel a folyópart
koponya reped
fanatizmus kel ki
nem tetszik a rendszer
hát el lehet menni
kormos ablakokon
kinéző senkikhez
a reszketés bemegy
kimerészkedjenek
tudva hogy rájuk kint
atrocitások
stációin túl
csak a vén folyó
vár

kapucnis katonasapkás
lenyalt hajú tar fejekben

változatlan a menetrend
a dunát sötétpirossá
budapestet félig rommá
változtatni fanatizmus
költ az agyak fészkeiben

aztán a sok víz
lefolyik sok vérrel
felépül a város
újra és megszépül
de mind a kilenc
régikéményből
korom emelkedik
száll a levegőben
lassan lerakódik
fakóbbá válik
homályosul a kép
groteszk mosolygású
álarcok alatt
a szívek az agyak
majdnem feketék

Sebezhetetlenek

a katonák készek a csatára
de árnyék kúszik a várra
és hiába harcolnak a védők
eleve győztesek a felhők
a sebezhetetlenek